



President Thomas S. Monson

Dovedeni bezpečně domů

Vzhlížíme k nebi pro onen neomylný pocit vedení, abychom mohli stanovit moudrý a správný směr a abychom ho mohli následovat.

Bratři, shromáždili jsme se jako mocná skupina nositelů kněžství, zde v Konferenčním centru i na jiných místech po celém světě. Jsem poctěn svou zodpovědností k vám promluvit a zároveň mě to naplňuje pokorou. Modlím se, aby mě při tom doprovázel Duch Páně.

Před 75 lety, 14. února 1939, se v německém Hamburku slavil státní svátek. Za doprovodu nadšených proslovů, jásajícího davu a zvuku vlasteneckých melodií vplula po Labi na moře nová bitevní loď *Bismarck*. Toto v té době nejmocnější plavidlo bylo dechberoucí přehlídkou výzbroje a strojírenských vymožeností. Stavba si vyžádala více než 57 000 náčrtů 380milimetrových radarem naváděných dvouhlavňových otočných děl. Na lodi bylo 45 000 kilometrů elektrického vedení. Loď vážila přes 35 000 tun a maximální bezpečnost zajišťovaly pancéřové pláty na trupu. Tento mocný kolos, který byl majestátní na pohled, obrovský co do rozměrů a velmi účinný v palebné síle, byl považován za nepotopitelný.

Osud *Bismarcka* byl zpečetěn více než dva roky poté, kdy na něj

a na německý křižník *Prinz Eugen* 24. května 1941 zaútočily dvě nejmocnější bitevní lodě Britského námořnictva – *Prince of Wales* a *Hood*. Během pěti minut poslal *Bismarck* do hlubin Atlantiku loď *Hood* i s více než 1 400 členy její posádky, kromě tří mužů. Druhá britská loď, *Prince of Wales*, byla vážně poškozena a musela odplout.

Během následujících tří dnů útočily na *Bismarck* znovu a znovu britské válečné lodě i letadla. Dohromady Britové nasadili sílu pěti bitevních lodí, dvou letadel, 11 křižníků a 21 torpédoborců, aby mocný *Bismarck* našli a potopili.

Během těchto bitev působila střela za střelou *Bismarcku* jen povrchové škody. Byl snad skutečně nepotopitelný? Pak se jedno torpédo trefilo do černého, když se v důsledku jeho zásahu *Bismarcku* zaseklo kormidlo. Oprava byla neúspěšná. S nabitými zbraněmi a posádkou v pohotovosti dokázal nyní *Bismarck* plout jen pomalu v kruhu. Mocné německé armádní letectvo ještě nebylo v dosahu. *Bismarck* nedokázal doplout do bezpečí domovského přístavu. Nic nedokázalo poskytnout potřebné útočiště, protože *Bismarck* ztratil schopnost plout podle stanoveného kurzu. Žádné kormidlo, žádná pomoc, žádný přístav. Konec se přibližoval. Pod náporom britské palby německá posádka kdysi zdánlivě nepotopitelné plavidlo záměrně zničila a poslala ke



dnu. Vlny Atlantiku nejprve hladově olizovaly boky lodi a nakonec pýchu německého námořnictva pohltily úplně. *Bismarck* již neexistoval.¹

Podobně jako *Bismarck* je i každý z nás konstrukčním zázrakem. Naše stvoření však nebylo omezeno lidským nadáním. Člověk může sestrojít nanejvýš složité stroje, ale nedokáže jim vdechnout život ani udělit moc uvažovat a rozhodovat se. Toto jsou božské dary, jež uděluje pouze Bůh.

Jako kormidlu na lodi, bratři, byla i nám dána možnost určovat směr, kterým plujeme. Maják Páně svítí na cestu nám všem, zatímco se plavíme po mořích života. Naším záměrem je

plout bez odchylek ve stanoveném kurzu směrem k našemu vysněnému cíli – do celestiálního království Božího. Člověk bez cíle je jako loď bez kormidla – nikdy se pravděpodobně do svého domovského přístavu nedostane. Je nám signalizováno: stanovte kurz, rozviňte plachty, nastavte kormidlo a plujte vpřed.

Tak jako s mocným *Bismarckem* je to i s člověkem. Tah motorů a výkon lodních šroubů jsou k ničemu, pokud chybí směr, ono využití energie, ono řízení výkonu pomocí kormidla, které není vidět a je relativně malé, ale přesto je naprosto zásadní, pokud jde o ovládnutí plavidla.

Náš Otec poskytl slunce, měsíc a hvězdy – nebeské galaxie, aby vedly námořníky brázdící oceány. Nám na naší cestě životem poskytuje jasnou mapu a ukazuje cestu směrem k našemu vysněnému cíli. Varuje nás: vyvarujte se zajižděk, nástrah, pastí. Ti, kteří nás chtějí svést na scestí, oni chytří „krysaři“ hříchu, kteří nás k sobě tu a tam vábí, nás nemohou oklamat. Místo toho se zastavíme, abychom se pomodlili; nasloucháme onomu tichému jemnému hlasu, který pronáší k hlubinám naší duše Mistrovi jemnou výzvu: „Podí, následuj mne.“²

Přesto jsou však lidé, kteří nenaslouchají a nejsou poslušní, lidé, kteří raději krácejí po vlastní cestě. Příliš často se poddávají pokušením, která obklopují každého z nás a která mohou vypadat velmi lákavě.

My, nositelé kněžství, jsme byli posláni na zemi v neklidné době. Žijeme ve spleťtém světě a všude kolem probíhají konflikty. Politické intriky ničí stabilitu národů, despotové si uzurpují moc a zdá se, jako by různé společenské vrstvy byly soustavně pošlapávány, zbavovány příležitostí a ponechávány s pocitem nezdaru.

V uších nám zní lidská sofistika a jsme obklopeni hříchem.

Naší zodpovědností je být hodni všech těch nádherných požehnání, která má pro nás Otec v nebi připravena. Kamkoli jdeme, jde naše kněžství s námi. Stojíme na svatých místech? Prosím vás, dříve než ohrozíte sebe nebo své kněžství tím, že vstoupíte na místa nebo se začnete účastnit aktivit, jež jsou pod vaši úroveň nebo pod úroveň vašeho kněžství, zastavte se a pomyslete na následky.

My, kteří jsme byli vysvěceni ke kněžství Božímu, můžeme měnit věci k lepšímu. Když si uchováváme svou osobní čistotu a ctíme své kněžství, stáváme se spravedlivým příkladem, který mohou druzí následovat. Apoštol Pavel nabádal: „Buď příkladem věrných v řeči, v [jednání], v lásce, v duchu, u víře, v čistotě.“³ Také napsal, že následovníci Krista mají být „jako světla na světě“.⁴ Být příkladem spravedlivosti může pomoci vnést světlo do stále temnějšího světa.

Mnozí z vás si pamatují presidenta N. Eldona Tannera, jenž sloužil jako rádce čtyř prezidentů Církve. Byl pro nás neochvějným příkladem spravedlivosti během své profesní dráhy v průmyslu, během své služby ve státní správě v Kanadě a jako apoštol Ježíše Krista. Dal nám tuto inspirovanou radu: „Nic nepřinese větší radost a úspěch než život podle učení evangelia. Buďte příkladem; buďte vlivem ve věci dobra.“

A pokračoval: „Každý z nás byl představen pro nějaké dílo jako [Boží] vyvolený služebník, kterého Bůh považoval za natolik způsobilého, že mu předal kněžství a moc jednat v Jeho jménu. Vždy pamatujte na to, že lidé k vám vzhlížejí, abyste je vedli, a vy tak ovlivňujete život jednotlivců buď k dobrému, nebo ke špatnému, a tento vliv bude patrný po celé generaci, které přijdou.“⁵





Posiluje nás pravda, že tou největší silou v dnešním světě je moc Boží, která působí skrze člověka. Abychom se mohli bezpečně plavit po mořích smrtelnosti, potřebujeme vedení onoho Věčného Námořníka – velkého Jehovy. Prosíme s okem upřeným vzhůru, abychom obdrželi nebeskou pomoc.

Dobře známým příkladem člověka, který se nedíval vzhůru, je Kain, syn Adama a Evy. Kain, který měl velký potenciál, ale slabou vůli, dovolil chamtivosti, závisti, neposlušnosti, a dokonce i vraždě, aby ovládly jeho osobní kormidlo, které by ho jinak dovedlo do bezpečí a k oslavení. Místo pohledu vzhůru sklopil oči; Kain padl.

V jiné době byl jeden Boží služebník zkoušen zlovolným králem. Za pomoci inspirace z nebe přeložil Daniel králi nápis na zdi. Ohledně nabízené odměny – královského šatu, zlatého náhrdelníku a politické moci – Daniel řekl: „Darové tvoji nechť zůstávají tobě, a odplatu svou dej jinému.“⁶ Danielovi bylo nabídnuto velké bohatství a moc – odměny představující věci světa, nikoli věci Boží. Daniel odolal a zůstal věrný.

Později, když Daniel uctíval Boha i navzdory nařízením, které to

zakazovalo, byl vhozen do jámy se lvy. Biblický příběh nám říká, že druhý den ráno „vytažen byl Daniel z jámy, a žádného úrazu není nalezeno na něm; nebo věřil v Boha“.⁷ V čase kritické potřeby zajistilo Danielovi jeho odhodlání plout podle stanoveného kurzu božskou ochranu a poskytlo mu bezpečné útočiště. Takovou ochranu a jistotu můžeme mít i my, zatímco plujeme podle stanoveného kurzu směrem ke svému věčnému domovu.

Hodiny historie, stejně jako písek v přesýpacích hodinách, označují plynutí času. Na jevišti života nyní hrají noví herci. Problémy naší doby, jež leží před námi, nabývají hrozi- vých obrysů. Po celou historii světa pracuje Satan bez ustání na ničení Spasitelových následovníků. Pokud se poddáme jeho svodům, přijdeme – tak jako mocný *Bismarck* – o kormidlo, jež nás může vést do bezpečí. Místo toho, obklopeni sofistikovaností moderního života, vzhlížíme k nebi pro onen neomylný pocit vedení, abychom mohli stanovit moudrý a správný směr a abychom ho mohli následovat. Náš Nebeský Otec nenechá naše upřímné prosby nevyslyšeny. Budeme-li usilovat o nebeskou

pomoc, naše kormidlo, na rozdíl od toho *Bismarckova*, se nerozbije.

Kéž během své osobní plavby brázdíme moře života bezpečně. Kéž máme odvahu Daniela, abychom dokázali zůstat věrnými a oddanými navzdory hříchu a pokušením, jež nás obklopují. Kéž je naše svědectví tak hluboké a silné jako to Jákobovo, bratra Nefiova, který, když čelil muži, jenž se snažil všemi možnými prostředky zničit jeho víru, prohlásil: „Nemohl jsem býti otřesen.“⁸

S kormidlem víry, jež nás vede na naší cestě, se i my, bratři, dostaneme bezpečně domů – domů k Bohu, abychom s Ním žili na věky. Aby tomu tak mohlo být u každého z nás, o to se modlím v posvátném jménu Ježíše Krista, našeho Spasitele a Vykupitele, amen. ■

ODKAZY

1. Viz Ludovic Kennedy, *Pursuit: The Chase and Sinking of the Bismarck* (1974).
2. Lukáš 18:22.
3. 1. Timoteovi 4:12.
4. Filipenským 2:15.
5. N. Eldon Tanner, „For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God“, *Ensign*, Nov. 1975, 74.
6. Daniel 5:17.
7. Daniel 6:23.
8. Jákob 7:5.